

Zusammenarbeit mit Deutschland hinsichtlich der Rohstoffversorgung (d.w.z.; na een compromisvrede of een Duitse overwinning). *'Auch Welter fühlte anscheinend viel für einen Frieden, der zu einer allgemeinen Zusammenarbeit in der Weltwirtschaft führen würde. Jongejan erhielt den Eindruck, dass es in England selbst in verantwortlichen Kreisen sehr viel Leute gäbe, die einem Kompromissfrieden nicht abgeneigt sind.'*¹

★

Hart had van Welter, als deze alleen in Peekema's gezelschap verkeerde, 'gekke dingen' verwacht, maar wat Welter in Lissabon gedaan had, verdient nog wel andere kwalificaties. Hij had zich niet gehouden aan de met zijn ambtgenoot van Kleffens gemaakte afspraak ('strikt beperken tot *aanhoren*'). Hij had in de zaak van de geïnterneerden klakkeloos Duitse dreigementen doorgegeven ('het is mogelijk dat men honderduizend (gijzelaars) oppakt') en toegezegd, zo enigszins mogelijk, achter de rug van de Engelsen om de vrijlating der geïnterneerden te forceren. Hij had bij Jongejan en Boerstra (èn bij hun opdrachtgevers: de secretarissen-generaal) het geloof in de Duitse 'Nieuwe Orde' versterkt. Hij had hun kabinetsgeheimen meegedeeld waarvan hij moest aannemen dat zij ze niet voor zich zouden houden (ze werden zelfs aan Duitsers doorgegeven). Hij had hun tenslotte verteld van de verwoestingen die in Londen en elders in Engeland zouden zijn aangericht, waarmee hij het risico aanvaard had dat ook deze mededelingen tot de vijand zouden doordringen.

Had Gerbrandy dit alles geweten, dan zou (dat lijdt voor ons geen enkele twijfel) Welter onmiddellijk als minister zijn verdwenen. Hadden de Engelse autoriteiten het geweten, dan zou, dunkt ons, de kans groot zijn geweest dat Welter na terugkeer in Engeland prompt zou zijn onderworpen aan een procedure die tot zijn internering had kunnen leiden. Hetzelfde lot zou dan ook Peekema hebben getroffen – deze ging trouwens, zonder ontdekt te worden, op de ingeslagen weg nog voort ook.²

¹ *Stimmungsbericht*, begin april 1941, p. 8. ² Het gehele jaar '41 door stond Peekema in briefverkeer met zijn echtgenote, Dora ('Dolly') Peekema-Dibbets, die, in Den Haag achtergebleven, nauwe relaties onderhield met de 'foute' hoofdcommissaris van politie mr. P. M. C. J. Hamer, die op zijn beurt samenwerkte met de *Abwehr*. Peekema's brieven (hij wist toen niet, in welk kwalijk milieu zijn vrouw verzeild was geraakt) gingen ongecensureerd in de diplomatieke postzak